

[Bilgrav-Nielsen]

involverede minister. Jeg minder om, at det er en god regel i et demokrati, at man tager et vist hensyn til mindretallet.

Men må jeg adressere udenrigsministerens konstatering af, at det atomvåbenproblem, som har været inde i debatten, er et skinproblem, tilbage til udenrigsministeren, for det kan ikke være et skinproblem, at vi, alt imens vi diskuterer udvidelse af NATO-pagten, forsøger at få en vis sikkerhed for, hvordan den danske regering vil forholde sig, hvis denne debat bliver rejst i NATO, og ministeren gjorde jo ikke noget stort nummer ud af at fortælle, hvad der i givet fald er den danske regerings holdning.

Jeg må på forhånd beklage det, hvis det bliver sådan, at regeringen i den debat vil give udtryk for den samme holdning, som man gjorde i december 1979, da vi havde den første debat om udstationering af de nye mellemdistanceraketter i Europa. Man sagde hjemmefra, at det syntes man ikke om, men endte med at tilslutte sig, da man kom derned.

Derfor har jeg gerne villet fravriste udenrigsministeren et kontant svar på, om Danmark, dersom spørgsmålet rejstes, vil gå imod, at der udstationeres a-våben på spansk område. Jeg ved ikke, om jeg kan få et sådant klart svar. Jeg tror det faktisk ikke.

I øvrigt vil jeg gerne sige i anledning af den del af debatten, som hr. Christophersen har deltaget i, nemlig spørgsmålet om holdningen til dette frie, demokratiske spanske samfund, at man ikke kan beklikke det radikale venstres holdning til demokratiet, heller ikke i Spanien. Men det er et spørgsmål, om man fremmer den demokratiske udvikling ved at trække et land ind i en forsvarsalliance. Vi er af den opfattelse, at vi skal støtte Spaniens forhandlinger om optagelse i EF. Men dette her er et stykke sikkerhedspolitik, og det er derfor, vi gerne ville have haft en sikkerhedspolitisk debat om denne sag.

Jeg gad egentlig vide, hvordan hr. Christophersen og for så vidt udenrigsministeren ville have forholdt sig, hvis vi her i Danmark pludselig stod over for den kendsgerning, at Warszawapagten var under udvidelse. Hvilke argumenter, hvilken debat ville man ikke have rejst i den anledning, og med god grund! Men det synes man altså ikke hører hjemme i denne forbindelse.

Vi mener, dette her er et sikkerhedspolitisk spørgsmål, og vi beklager, at der stadig er partier, som mener, at det kun er en formalitet, når vi behandler ratifikationsforslaget. Vi har ikke i anden anledning mulighed for at udveksle spørgsmål og svar end ved behandling af et lovforslag her i folketetinget. Derfor er det denne behandling, der er den vigtigste i denne sag.

Ninn-Hansen (KF):

Det konservative folkeparti har fra det første tidspunkt, hvor vi hørte om interessen fra Spaniens side for optagelse i NATO, sagt, at vi mente, det ville være rigtigt. Vi har – og det er jo adskillige måneder siden – stærkt opfordret udenrigsministeren til i forudgående forhandlinger at fremskynde disse mest muligt, således at Spaniens medlemskab af NATO kunne blive en realitet.

Derfor vil jeg gerne takke regeringen, fordi vi nu står i den situation, at et – og jeg kan forstå betydeligt – flertal her i salen vil gennemføre dette.

Der er to afgørende grunde til, at det konservative folkeparti ønsker, at Spanien skal optages som medlem af NATO.

Den ene har forbindelse med vor interesse i denne alliance. Når vi er medlem af en forsvarsalliance, er vi interesserede i at gøre den stærkest muligt, at gøre sikkerheden størst for de lande, der er tilsluttet den, og det mener vi at opnå ved Spaniens optagelse. Med den strategiske beliggenhed, Spanien har, tror vi, det er vigtigt for NATO.

Den anden er det, som hr. Bilgrav-Nielsen var inde på for et øjeblik siden: fremskynder man demokratiet i Spanien, giver man større muligheder for at fastholde det, når Spanien internationalt er knyttet sammen med andre lande. Da Francostyret blev fjernet og erstattet af demokrati, var vi ikke i tvivl om, at Spanien burde være medlem af Europarådet. Det var det radikale venstre heller ikke; det så vi altså ganske ens på.

Jeg mener også, vi må være interesserede i – også for derigennem mest muligt, at støtte fastholdelsen af det spanske demokrati – at vi får Spanien knyttet til os igennem de internationale organisationer, vi er medlem af, også igennem NATO, når Spanien selv er interesseret i det.